

[Industriministeren]

og at de involverede offentlige myndigheder får mulighed for en præmie, såfremt en udviklingskontrakt efterfølgende resulterer i en tilfredsstillende høj eksport. Derved får de offentlige myndigheder et incitament til at deltage i dette arbejde, og det er regeringens opfattelse, at incitamenter er vigtigere og mere effektive end tvang, navnlig når motivationen er så afgørende, som den er i en sag af denne art.

Jeg kan tilføje, at den nærmere udformning af regeringens program for øget anvendelse af udviklingskontrakter, risikovillig finansiering af samarbejdsprojekter og en styrkelse af system- og projekteksporten for øjeblikket er genstand for et meget intenst samarbejde mellem Budgetdepartementet, Økonomiministeriet, Landbrugs-, Fiskeri- og Industriministeriet med henblik på en udmøntning af de intentioner, der ligger i den industripolitiske redegørelse.

Til slut vil jeg gerne understrege, at Udviklingsfondens nuværende muligheder for at finansiere offentlige udviklingskontrakter må anses for at være tilfredsstillende i forhold til virksomhederne. I denne forbindelse må der imidlertid lægges stor vægt på, at de virksomheder, der deltager i udviklingskontraktarbejdet, også får retten til at udnytte resultaterne heraf. Regeringen kan derfor ikke gå ind for forslaget om, at en offentlig myndighed køber et udviklingsarbejde og derefter udliciterer retten til at udnytte resultaterne heraf mod en afgift. Denne politik vil være både demotiverende og administrativt kompliceret.

Jeg kan ikke tilslutte mig det foreliggende forslag til folketingsbeslutning, idet jeg finder, at de forslag, regeringen har fremlagt i sit erhvervspolitiske program for byerhvervene, bedre modsvarer de aktuelle behov for ad frivillighedens vej at fremme denne meget vigtige sag.

Med hensyn til det sidste forslag, nemlig forslaget om et udviklingsprogram for folkelige eksperimenter med ny teknologi, er jeg ikke enig i det billede af Danmarks situation, som er tegnet op i de indledende bemærkninger. Jeg mener ikke, at diskussionen om, at vi importerer højteknologi og eksporterer lavteknologi, er rammende. Det er i høj grad en diskussion, som er udsprunget af økonomers letsindige omgang med det statistiske materiale, som i så henseende er overordent-

lig ufuldstændigt, idet man kun måler teknologiindholdet, knowhowindholdet i selve produkterne, ikke i produktionsprocesserne, hvad der er fuldt så væsentligt og betydningsfuldt.

Selvfølgelig er det ønskeligt – heri vil jeg gerne give forslagsstillerne ret – at der sker en kraftigere teknologiudvikling og en teknologiudvikling, som i befolkningen opfattes og forstås i positiv henseende. Jeg vil heller ikke afvise, at projekter og eksperimenter af den type, forslaget peger på, kan medvirke til en positiv udvikling i den brede befolknings opfattelse af ny teknologi og hvordan den bedst tages i anvendelse. Jeg har imidlertid ingen tiltro til, at etableringen af et særligt program som det foreslåede vil føre til dette mål.

I det omfang der er behov for aktiviteter af denne type, er det regeringens opfattelse, at de bedste resultater opnås ved, at aktiviteterne gennemføres decentralt som et led i de udviklingsprogrammer, der enten er under gennemførelse eller er planlagte. Jeg tænker her på programmer af typen det teknologiske udviklingsprogram, bioteknologiprogrammet og det materialeteknologiske udviklingsprogram og det program, som knytter sig til det område, regeringen har lavet et program for, nemlig renere teknologier.

Jeg er enig med forslagsstillerne i, at Teknologirådet kan yde en positiv indsats i forbindelse med de teknologiudviklingsprogrammer, Rådet administrerer. Jeg må imidlertid lægge vægt på, at midler til de anførte aktiviteter bevilges fra programmer og fra de programmer, de snævert knytter sig til. Derfor bør de også administreres af de instanser, der har ansvaret for de pågældende programmer. Det er efter regeringens opfattelse vigtigt, at ansvaret for de aktiviteter, dette forslag tilsigter at fremme, placeres dér, hvor udviklingen af ny teknologi finder sted.

Med disse bemærkninger håber jeg, jeg har begrundet, hvorfor regeringen må afvise de foreliggende forslag til folketingsbeslutning.

Svend Andersen (S):

Jeg skal straks sige, at vi i Socialdemokratiet er positivt indstillet over for de tre forslag. Det var ministeren også, men udgangsbønnen blev jo en anden. Jeg skal opfordre